

Edebiyat Kimsesizlerin Kimsesidir

Önce şunu söyleyeyim, umarım sosyal sorumluluk kavramı tarihin çöplüğüne atılır bir gün. Bu kadar ikiyüzlü ve yalan bir şey olamaz. Politik kaygı ile ilgili Demirel'in unutulmaz bir lafı aklıma geldi: "Meseleleri mesele etmezseniz mesele olmazlar." Yani bir yazar böyle bir kaygı hissetmeyebilir -ki bu da politik bir haldir- ve çok da iyi eserleri olabilir. İyi yazmanın şartı bu değil çünkü. Ama bir de başka türlü olamama hali vardır. Kimileri de dünyayı değiştirmek ister.

Veysel Boy

VB: "İzmir Postası'nın Adamları"ndan bugüne kendi değişiminizi nasıl yorumluyorsunuz?

Umutsuz.

VB: Umut Sarıkaya'nın karikatürleri ve yazılarını takip ediyormusunuz? "Naber" dergisinde yaptığı işler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Aslında Umut Sarıkaya'dan sonra öykü yazılmaz ama adam gayet kibar birisi, "Siz ne yapıyorsunuz böyle Allasen!" demediği için harıl hurul kitap basılıyor.

MŞÖ: Öncekilere göre son kitabınız "İnsan Kendine de İyi Gelir"deki öykülerde Büke "gerçeklikle" ilişkisinde bir ferahlama yaşamış. Öyküler, fantastik dememize yol açmayacak bir ustalıkla, düşsel bir zenginliğe sahip. Kitapta hafifleyerek genişletilmiş kişiler ve irileşmeden büyümüş öyküler var.

Yazarın yaşının kırk beşi geçtiğini düşününce, acaba gerçeklikle kendi usulünce ilişki kurma becerisi (ya da öykünün hakikatini kurarken dünyevi gerçekliğin baskısını ipeleme durumu) orta yaşa yaklaşmış olmanın getirdiği zihinsel bir demlenme durumu mudur? Orta yaşta yazacaklarının/yazdıklarının genç zamanlarda yazdıklarına göre daha rahat, yer çekimine tabi olmayan eşyalar ve kişiler arasında geçeceğini bekleyebilir miyiz?

Aslında şöyle bir şey oldu: İki yaşında bir kızım var Allah bağışlarsa. Büyüdüğünde bir ihtimal, babam ne yazmış böyle diye kitaplarımı karıştırır diye aklıma düştü birden ve hiç olmaz bundan sonra iç kakıntısı şeyler yazmayayım, diye düşündüm. Ölürken bile iyi şeyler oluyor artık öykülerde.

Murat Şahin Öcal

Ahmet Büke

Büşra Soğancıoğlu

BS: Sözcüklerle karşımızdaki insanı değiştirebiliyoruz. O halde düşüncelerimizle kendimize neler yapabiliriz (bu bir soru değildi) ve insan kendine gerçekten iyi gelebilir mi?

Kendime pek iyi gelmiyorum ben ama kızım ile iyi zaman geçiyoruz ki bu daha iyi bence. Hiç olmazsa bunu yapabileyim.

Eylem Ata Güleş

EAG: Barış öyküleri yazacağımız, okuyacağımız günleri göreceğimize dair umutlu olmak için birkaç neden söyler misiniz?

Sizin edebiyatla ilgili olmanız, yazıyor ya da yazma uğraşı içinde olmanız bile bunun için yeter mesela.

EAG: Cezaevi edebiyatına ilgi duyduğunuzu gözlemliyoruz. Nereden geliyor bu ilgi?

Çünkü edebiyat kimsesizlerin kimsesidir.

EAG: Türk-Kürt sorunu Türkiye'de üretilen edebiyata ne kadar yansıyor/yer tutuyor?

Ben önümüzdeki yirmi yıl içinde bu konuda bir patlama olacağını düşünüyorum. Edebiyat gündemden epey geriden ve sindire sindire yürür.